Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Gjæring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: ”Gjæring Afklaring”, i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 17. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346606806352/facsimile.pdf (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

over de smalle Stræder og Sunde, fra Ø til Ø, mellem Holme og Tanger. Det var som at springe over Afgrunde, for Himlen med Maane og Skyer stod omvendt i Vandet herinde ved Land, hvor Fladen imellem Græstuerne var ganske spejlblank.

»Det er da grueligt,« sagde Henriette og stod stille paa en Ø, »at vi Danske ikke har andre end Grundtvig, – for er han ikke saa gammel?«

»Jamen vi har ogsaa flere end ham – – – uh, dér fik jeg min ene Fod i Vandet!«

»Blev Du meget vaad, Karl?« spurgte Anna.

»Ja, jeg blev skam *noget*. – – For der er saamange, der har lært af ham. Det har Morbro'er Jørgen ogsaa; han er ogsaa en Aandskjæmpe.«

»Hm.«

»Ja, en *lille* Aandskjæmpe. – Ja, det kan man da ogsaa mærke paa ham. – Det vil jeg virkelig ogsaa være engang, Henriette. Det kan man blive, naar man blot rigtig for Alvor vil.«

»Aak, kan man det?«

»Ja, det er ligesom med at være et godt Menneske.«

»Men faar vi saa Sønderjylland tilbage?«

»Ja, det faar vi naturligvis tilsidst. Men vi skal ligestraks begynde at kjæmpe med alle Jætterne, hvor vi saa træffer dem. Morbro'er Jørgen han kjæmper med alle Jætterne her i Sognet – og med Provsten –«

»Jeg synes, det allerværste er, at hele Verden er bleven saa slem,« sagde Anna; »og hvordan er den bleven saadan, for den har jo da været meget bedre engang.«

»Det er vist, fordi alle Mennesker er blevet saa kjedelige,« sagde Karl. »Det troer jeg nok, Onkel Jørgen har sagt engang. Og Jætterne de er jo netop saa kjedelige. De bestiller ikke andet end at sidde og gabe.«

»Hvorfor hørte vi ikke længer end til Kristian den Andens Død?« spurgte Henriette.

»Jo, for Ludvig Müllers Danmarkshistorie gaar ikke længere, og lidt efter begyndte nok ogsaa Jættetiden i Danmark. – Og den blev ved, lige til Grundtvig kom. Og ham kan Onkel Jørgen jo selv fortælle om, for han har set ham – mange Gange.«

»Saae Du, at Onkel Jørgen kom ogsaa til at græde?« sagde Anna. – –

»Jamen jeg synes da alligevel, det havde været meget værre,« – sagde Karl, der havde staaet og spekuleret lidt, »hvis det var alle de andre